

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 35. S. Magdalenæ corpus in Provincia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

petratas, & contemptum anathematum: Sæcul. XIII. A.C. 1279.
 sed his malis omnibus novæ tantum cen-
 suræ opponuntur. Duo canones ad Re-
 ligiosos attinent. Alter prohibet, nequis
 inducatur ad sepulturam suam alibi
 quam in sua parœcia eligendam. Alter
 privilegio affectis interdicit, ne præscri-
 ptos ad Sacramenta vel sepulturam ec-
 clesiasticam admittant. Idem Concilium
 vetat, ne Religiosi confitentibus aures
 præbeant, nisi singularem ab Episcopis
 potestatem acceperint; neu Episcopi ge-
 neralem illis jurisdictionem delegent.
 Alius canon imperat, ut Episcopi cruce-
 signatis præsidio sint, & ipsorum privile-
 gia conservent, haud obstante obitu
 Papæ Gregorii decimi, qui bellum sa-
 crum edixerit, quia hujus executio sem-
 per speraretur.

c. 5.

c. 9.

p. 1061. B.

p. 1060.

§. XXXV.

S. Magdalene corpus in Provincia.

Archiepiscopus Arelatensis, qui hoc ce-
 lebraverat concilium, S. Mariæ Mag-
 dalenæ corporis translationi assistit, quæ
 sic narratur. Carolus Salerni Princeps, Sup. §. 25.
 Siciliae Regis filius natu major, cum Pro-
 vinciam transfret, probabiliter in suo ab Sup. lib. 83.
 aula Gallica reditu, hujus Sanctæ cor-
 pus sedulo investigandum curavit in fa-
 scello, ubi S. Maximinum primum Epis-
 copum

F 2

copum

Sæcul. XIII.
A.C. 1279.

Joinville
p. 117.

Sup. lib. 84.

S. 5.

lib. 9. c. 192.

Et. c. 207.

copum Aquensem illud humasse ferebant. Ut legimus, quinque ac viginti abhinc annis, scilicet an. 1254 S. Magdalene corpus modico diei unius itinere Aquas Sextis abesse, & illa diu in loco, qui ejus antrum dicitur, vindicasse vitam licentius actam credebatur. Sub idem tempus Vincentius Bellovacensis componebat suum Speculum historicum, in quo multa proponit excerpta e SS. Magdalene Marthæque vita, cujus in fine sunt hæc verba: Marcella S. Marthæ famula decem annis ei superstes fuit: ejusque vitam Hebraico libello scripsit: & ego Synthex illam latine reddidi, multa transiens. Vincentius Bellovacensis est primus, qui de his vitis SS. Magdalene Marthæ mentionem faciat: & quantumcunque ibi legas, illas esse fabulas a rudibus male inventas videas.

ap. Bzov.
1279. n. 19.

Hæc igitur erat traditio, ob quam Princeps Carolus S. Magdalene corpus indagari voluit. Richardus Cluniacensis rem ita refert. Apertis utraque parte monumentis, explorataque humum inventum est S. Magdalene corpus, non in sepulchro alabastrino, cui primum S. Maximinus Aquensis Episcopus illud incluserat, sed in marmoreo, quod ex adverso positum erat ad latus dextrum intrantium. Hanc inventionem comitantur odores mirifici, & grandia miracula.

cula sequebantur. E S. corporis lingua **Sæcul. XIII.**
 etiamnum gutturi adhærente prodibat **A.C. 1279.**
 radix cum ramulo fœniculi: ut ego, qui
 hæc scribo, dicere audivi eos, qui præ-
 sentes erant. Hæc radix divisa fuit in
 frustula, quæ velut sacræ reliquiæ mul-
 tis in locis asservantur. In eodem se-
 pulchro juxta sanctum corpus inventa
 est inscriptio veterrima supra lignum cor-
 ruptioni haud obnoxium hæc continens
 verba: Anno post natum Dominum no-
 strum septingentesimo sexta decima De-
 cembris regnante in Galliis Odoino, tem-
 pore incurfus Saracenorum, corpus S. Ma-
 riæ Magdalænæ noctu secretissime suo
 e sepulchro alabastrino in hoc marmoreum
 translatum est ethnicorum metu.

Richardus narrationem suam sic con-
 tinuat: Ego, qui hæc scribo, hanc in-
 scriptionem vidi legique. Princeps au-
 tem Carolus post hanc inventionem Ar-
 chiepiscopos Narbonensem, Arelatensem,
 & Aquensem cum aliis Episcopis, Abba-
 tibus ac Religiosis, Nobiliumque suorum
 Ordinem una cum Clero populoque præ-
 stituto die scilicet 5 Maji an. 1280 con-
 gregavit: illisque præsentibus subleva-
 tum S. corpus in capsam argenteam au-
 ro ac gemmis ornatam misit; caput ve-
 ro in thecam e puro puto auro. Insuper
 alia inscriptio supra lignum cera obdu-
 ctum in sepulchro dabatur tam antiqua,

F 3

ut

Sæcul. XIII.
A. C. 1279.

ut vix legi possent hæ voces: Hic jacet corpus Mariæ Magdalenæ. Progrediente tempore Princeps Carolus factus Siciliae Rex eodem loco Fratres Prædicatores suffecit monachis de S. Victore Massiliensi, anno 1295 per autoritatem Papæ Bonifacii VIII alio translatis. Hæc Richardus Cluniacensis.

ap. Rayn.
1279. n. 12.

Bernardus Gujonus Ord. Præd. Episcopus Lutevanus in suis Annalibus Papæ Joanni XXII dedicatis eandem ad verbum relationem facit, ita, ut alteruter ex altero eam exscripsisse videatur. Dis-

Spond. eod.
n. 3.

Hist. Eccl.
L. 23. c. 35.

crimen est, quod Bernardus hanc inventionem nono Decembris ponat, Odoicum nominet illum Regem, quem Richardus Odoinum vocat. Ptolemæus Lucensis itidem Ord. Præd. sub eodem tempus scribens eandem narrationem facit.

Sup. l. 85.
f. 52.

Launoi.
Mayd. p. 67.

Observandum vero, nunquam Regem Franciæ fuisse Odoinum vel Odoicum nomine; & an. 700 Childebertum II, deinde Dagobertum III regnasse usque ad annum 716. At nec ille, qui cudit inscriptionem, nec ii, qui eam detexerunt, tantum notitiæ habebant. Legisti præterea, annis abhinc duodecim, nempe anno 1267 Regem S. Ludovicum cum Legato Simone Briensi adfuisse Veselii, cui ibi reliquiæ S. Magdalenæ e capsula veteri in novam transferrentur. Altius rem

si repetas, videbis ab anno 1146 creditum esse hoc S. corpus haberi Veselii; & an. 898 Imperatorem Leonem Philosophum curasse id apportari Constantinopolim, ac Epheso quidem secundum verba Cedreni. Omnia hæc facta non facile conciliari possunt cum illa inventione in Provincia.

Sæcul. XIII.
A. C. 1279.
Sup. lib. 69.
f. 34.
L. 54. f. 34.
Cedr. to. 2.
p. 599.
Lauvoi. p. 4.

§. XXXVI.

Concilium Redinganum.

In Anglia novus Archiepiscopus Cantuariensis Joannes Pecanus 30 Julii an. 1279 Redingæ oppido ad Tamesim concilium egit, quo convocatis omnibus Suffraganeis suis renovavit sanctiones concilii Lateranensis an. 1215 celebrati, & Londinensis an. 1268 habiti per Legatum Ottobonum contra possessionem plurium beneficiorum animarum cura præditorum. Concilium Redinganum vult etiam executioni dari decretum Gregorii X in concilio Lugdunensi, ut ne parœciæ jure fiduciario conferantur præterquam certis conditionibus. Mandat, ut Parochi suis in Ecclesiis promulgent undecim casus anathematis latæ sententiæ: quorum septimus est contra illos, qui non conficiunt imperium Regis, ut proscripsi capiantur. Præcipit, ut infantes intra dies octo ante Pascha & Pentecosten

to. II. conc.
p. 1062.

Sup.

Conc. Lugd.
c. 14.